

BONYHÁDI KÖZGAZDÁSZ

XV. ÉVFOLYAM, 2. SZÁM

1969. JÚNIUS

PERCEL MÓR KÖZGAZDASÁGI SZAKKÖZÉPISKOLA
KISZ-SZERVEZETE — BONYHÁD

Emlékezés

Ülsz társaid között s nézed
a távoli fényeket,
melyeket nem is látsz –
míg magadban őt idézed.

Eszedbe jutnak régi szép napok
s az együtt eltöltött órák,
feledhetetlenek tűnt percek,
az első titkos találkák.

Emlékezel a régmúlt időkre,
felelevenednek még pillanatok,
melyekre újra vágyakozol:
mert akkor együtt daloltatok.

S bár ez a kor már tovaszállott,
mégsem tudod feledni soha,
magányodban mindig visszatérsz rá,
hisz ez volt ifjúságod kora.

„KÉK MADÁR”

Percek

Nem is tudod mennyire fáj
az idegenség magányod bennem
egy egész világ szakított el
tőlem meg az éretlen gyümölcsök
szabálya mit is tehetek arról
hogy méreggé fordult már a méz
robbanó sejtjeimben
a várakozás
a túlfeszített egyedüllétben
az értelmező magányban

Az ablakomról lehervadt a nap
hideg homlokkal
homályos szobába kell visszanézni

- ÉRKEZŐ -

Látomás

Látomás jött elem minap:
fehér tollú szép madár.
Láttam, hogy a szárnya gyenge,
hogy tollai hullanak már,
és a lába is törött.

S íme hosszan búcsúzkodott
ez óriás Föld fölött.

– Állj meg, állj meg szép madaram,
Békegalamb! – így kiálték –
Mi lesz velünk, Emberiség
ha e jelkép is elhagy?

Ne menj el hát, légy minálunk!
és ígérjük, hogy egyszer tán
békés lesz a Világunk!

Két szárnyadat terjeszd ki,
terjeszd ki felettünk,
hogy végre már gondolkozzunk:
Nagy egek, hát mik lettünk?!

„NÉVTELEN”

Rád gondolok

I.

Rád, gondolok,
most forróság ül arcomon.

Rád, gondolok,
s nem tudok szabadulni tőled,

Pedig azért harcolok.
S Rád gondolok mégis. Hiába küzdök ellened;
Gondolatban hegyen s réten járok Teveled.